

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 89 1 Rs 027370 17 Rev
Banjaluka, 06.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću koje sačinjavaju sudije ovog suda i to, Darko Osmić kao predsjednik vijeća, te Jadranka Stanišić i Rosa Obradović kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca, K.S. iz B.L., zastupanog po punomoćniku, B. P., advokatu iz B.L., protiv tuženog, J.P Z. za u. i n.s. a.d. I. S., zastupanog po punomoćniku, B.Č., advokatu iz P., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 1 Rs 027370 16 Rsž 3 od 27.02.2017. godine, na sjednici održanoj dana 06.02.2018. godine donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Sokocu, Odjeljenje u Istočnom Sarajevu broj 89 1 Rs 027370 13 Rs 2 od 11.11.2015. godine obavezan je tuženi, da tužiocu isplati 73.542,70 KM na način pobliže opisan u presudi i da ga prijavi na sve vidove osiguranja, te uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti.

Istom presudom, tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.473,37 KM.

Prvostepenom dopunskom presudom Osnovnog suda u Sokocu, Odjeljenje u Istočnom Sarajevu broj 89 1 Rs 027370 13 Rs 2 od 24.10.2016. godine utvrđeno je da je tuženi nezakonito donio odluku broj 00-1/1-5862/12 od 11.09.2012. godine, kojom se tužilac razrješava funkcije vršioca dužnosti direktora tuženog, te je odlučeno da se ta odluka poništi.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 1 Rs 027370 16 Rsž 3 od 27.02.2017. godine žalba tuženog je usvojena, te prvostepene presude preinačene, tako što je tužilac odbijen sa zahtjevom u cjelosti.

Tužilac je obavezan da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.176,50 KM.

Tužilac revizijom pobija drugostepenu presudu, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i udovolji njegovom zahtjevu.

U odgovoru na reviziju tuženi je predložio da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca kojem je udovoljeno prvostepenim presudama.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da je tužilac bio predsjednik Nadzornog odbora tuženog; da je odlukom Nadzornog odbora tuženog broj 00-1/1-696/12 od 17.02.2012. godine tužilac imenovan na funkciju vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja postupka izbora direktora tuženog; da je na osnovu te odluke, između tužioca i tuženog zaključen ugovor o pravima i obavezama vršioca dužnosti direktora broj 00-1/1-697/12 od 17.02.2012. godine; da su se tim ugovorom parnične stranke saglasile, da se tužilac imenuje za vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja provođenja postupka izbora direktora tuženog, na način pobliže opisan u tom ugovoru, s tim, da taj ugovor uvijek može biti raskinut kada tuženi smatra da su ugroženi, uspješno poslovanje i interesi tuženog; da je potom, 08.03.2012. godine, na zahtjev tužioca, Vlada Republike Srpske donijela rješenje o razrješenju tužioca sa mjesta predsjednika Nadzornog odbora tuženog; da je Nadzorni odbor tuženog 22.03.2012. godine donio odluku o raspisivanju konkursa za izbor i imenovanje direktora tuženog; da je prema izvještaju Komisije za izbor od 24.05.2012. godine tužilac imao najviše bodova, te kao takav predložen za direktora tuženog; da su na sjednici Nadzornog odbora tuženog održanoj 11.09.2012. godine donesene odluke, da se taj konkurs poništi, da se tužilac razriješi sa mjesta vršioca dužnosti direktora tuženog i da se na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog izabere Rade Ristović, počev od 14.09.2012. godine; da iz zapisnika sa sjednice Nadzornog odbora tuženog od 11.09.2012. godine proizilazi, da je prilikom izbora tužioca za v.d. direktora tuženog u februaru 2012. godine bilo nepravilnosti, jer da je u to vrijeme tužilac istovremeno bio i predsjednik Nadzornog odbora tuženog, kao i da odluka o njegovom imenovanju na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, nije bila objavljena u Službenom glasniku Republike Srpske; da je tužilac podnio tužbu prvostepenom sudu 06.06.2013. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je zaključio, da je zahtjev tužioca osnovan, pa je stoga sudio tako, što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da je tužilac odlukom tuženog od 17.02.2012. godine zakonito imenovan na poziciju vršioca dužnosti direktora tuženog, jer da je ta odluka donesena većinom glasova Nadzornog odbora tuženog, zbog čega nije bilo mjesta da se donese odluka tuženog od 11.09.2012. godine, kojom je tužilac razriješen sa mjesta vršioca dužnosti direktora tuženog.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja prvostepenog suda, ali ne i zaključak tog suda da je zahtjev tužioca osnovan, pa je stoga sudio tako, što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Iz razloga odluke drugostepenog suda proizilazi, da je pravilna odluka Nadzornog odbora tuženog od 11.09.2012. godine kojom je tužilac razriješen sa mjesta vršioca dužnosti direktora tuženog, jer da, odlukom tuženog od 17.02.2012. godine, tužilac nije mogao biti imenovan na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, kada se ima u vidu, da je tužilac tada bio i predsjednik Nadzornog odbora tuženog, što je u suprotnosti sa članom 19. Zakona o javnim preduzećima i članom 57. Statuta tuženog.

Pri tome drugostepeni sud zapaža, da je odlukom tuženog od 17.02.2012. godine, tužilac imenovan na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja postupka izbora

direktora tuženog, te da je to vrijeme isteklo, kada je tuženi, odlukom od 11.09.2012. g., poništio konkurs za izbor direktora tuženog, a na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, izabrao Radu Ristovića, do okončanja postupka izbora direktora tuženog.

Odluka drugostepenog suda je pravilna.

Naime, nije sporno, da je odlukom Nadzornog odbora tuženog broj 00-1/1-696/12 od 17.02.2012. godine tužilac imenovan na funkciju vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja postupka izbora direktora tuženog.

Takođe je nesporno, da je na osnovu te odluke, 17.02.2012. godine između parničnih stranaka zaključen ugovor o pravima i obavezama vršioca dužnosti direktora, kojim ugovorom su se parnične stranke saglasile, da se tužilac bira na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja provođenja postupka izbora direktora tuženog, na način pobliže opisan u tom ugovoru, s tim, da se taj ugovor uvijek može raskinuti kada tuženi smatra da je ugroženo uspješno poslovanje i interes tuženog.

Kako iz zapisnika sa sjednice Nadzornog odbora tuženog od 11.09.2012. godine proizilazi, da je tužilac bio predsjednik Nadzornog odbora tuženog, kada je odlukom tuženog od 17.02.2012. g., imenovan na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, nema sumnje da su, prilikom izbora tužioca na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, povređene odredbe člana 4 Zakona o javnim preduzećima ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. br. 75/04), te odredbe člana 23 Statuta tuženog.

Sama činjenica, da je 08.03.2012. godine, na zahtjev tužioca, Vlada Republike Srpske donijela rješenje o razrješenju tužioca sa mjesta predsjednika Nadzornog odbora tuženog, ne utiče na drugačiji zaključak, jer je očito, da izbor tužioca na mjesto vršioca dužnosti direktora tuženog, dana 17.02.2012, nije bio u skladu sa načelima etičkog kodeksa, u smislu odredaba člana 19 Zakona o javnim preduzećima i člana 57 Statuta tuženog.

Kako iz odredaba člana 43 Zakona o javnim preduzećima, te odredaba člana 47 i člana 58 Statuta tuženog proizilazi, da kršenje pravila etičkog kodeksa predstavlja osnov za razrješenje člana uprave po skraćenom postupku, ovaj sud nalazi, da je pravilna odluka Nadzornog odbora tuženog od 11.09.2012. godine, kojom je razriješio tužioca sa pozicije vršioca dužnosti direktora tuženog.

Pri tome ovaj sud ima u vidu, a što pravilno nalazi i drugostepeni sud, da je tužilac odlukom tuženog od 17.02.2012. godine imenovan na poziciju vršioca dužnosti direktora tuženog do okončanja postupka izbora direktora tuženog, a da je odlukom tuženog od 11.09.2012. g poništen konkurs za izbor direktora tuženog, te za novog vršioca dužnosti direktora tuženog izabran Rade Ristović.

Slijedom datih razloga, bez uticaja su na drugačiju odluku suda revizioni prigovori, da članovi Nadzornog odbora tuženog, pa i sam predsjednik Nadzornog odbora, koji su donijeli odluku od 11.09.2012. godine o razrješenju tužioca sa mjesta vršioca dužnosti direktora tuženog, nisu na zakonit način birani.

Naime, krećući se u granicama postavljenog zahtjeva iz tužbe, ovaj sud nije imao ovlaštenja da ispituje valjanost izbora članova Nadzornog odbora tuženog.

Obzirom da se revizijom tužioca ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, te kako ista nije zahvaćena nedostacima na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom člana 248. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić

